A°. 1899. N°. 26.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

houdende bepalingen op het slachten van vee en het verkoopen van vleesch in het eerste district op Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is, de bestaande bepalingen op het slachten van vee en het verkoopen van vleesch in het eerste district op Curaçao te herzien;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie, vastgesteld onderstaande verordening.

Art. 1.

Het slachten van vee in het eerste district op Curaçao geschiedt, behoudens het geval in art. 2 vermeld, uitsluitend op de daartoe door het Bestuur bestemde plaatsen, en tegen betaling ten behoeve van de koloniale kas, van het volgend slachtgeld, als:

voor een rund	f 2.50
„ „ kalf, beneden de acht maanden	„ 1.50
„ „ varken	„ 0.75
„ „ schaap	„ 0.35
„ „ geit	„ 0.25

Dit slachtgeld, dat aan den Marktmeester moet worden afgedragen, is ook verschuldigd op vee, dat in de overige districten geslacht, en waarvan het vleesch in het eerste district aangebracht wordt.

Art. 2.

Het Hoofd der politie kan een schriftelijke vergunning afgeven tot het slachten, voor eigen gebruik, van een varken, een schaap of een geit op andere dan door het Bestuur daartoe bestemde plaatsen.

Deze vergunning moet, alvorens daarvan gebruik kan worden gemaakt, aan den marktmeester worden vertoond en te gelijk aan dezen het in art. 1 vermelde slachtgeld worden betaald, waarvan deze op het permit zal melding maken.

Wekelijks wordt door den Procureur-Generaal van de door hem afgegeven vergunningen opgave gedaan ter administratie van financiën.

Art. 3.

Tot het verkoopen van vleesch op andere dan de daartoe door het Bestuur bestemde plaatsen wordt eene schriftelijke vergunning van het Hoofd der politie vereischt. Voor deze vergunning is wekelijks ten behoeve van de koloniale kas verschuldigd de som van f 1.50 (Een gulden vijftig cent), aan den Marktmeester af te dragen.

Art. 4.

Iedere slachtplaats van vee en iedere verkoopplaats van vleesch staat, voor zooveel het schoonhouden dier plaatsen, de reinheid bij de behandeling en het vervoer van het vleesch en het bergen van het slachtvee betreft, onder toezicht van den Marktmeester.

Art. 5.

Geen vee mag geslacht, of in de plaatsen, tot berging bestemd, worden opgenomen, vóórdat aan den Marktmeester gebleken is, dat het behoorlijk is gedekt door een bewijs van herkomst.

Dit bewijs bestaat, wat betreft het vee, dat van het eiland zelf afkomstig is, in eene door den veehouder in duplo afgegeven verklaring, dat het bij hem is gekocht of, zoo de slachter zelf de veehouder is, dat het zijn eigendom is. Wat betreft het vee, dat uit den vreemde is aangevoerd, zal als bewijs van herkomst gelden eene door den ambtenaar, met de inklaring belast, in duplo af te geven verklaring, vermeldende van waar het is ingevoerd.

Van de in dit artikel vermelde verklaring zal één exemplaar aan den marktmeester en één aan de politie worden afgegeven.

De bij de politie ingeleverde verklaringen worden door de-

ze wekelijks ter Administratie van Financiën bezorgd. De verklaringen, aan den marktmeester afgegeven, worden dagelijks, met afdraging der door hem ontvangen gelden, aan den Ontvanger ter hand gesteld.

Ingeval het bewijs ontbreekt, niet volledig of anderszins niet in orde is, houdt de Marktmeester het vee aan en geeft van zijne bevinding kennis aan het Hoofd der politie.

Art. 6.

Geen vee mag geslacht worden dan na door den Marktmeester te zijn gekeurd.

Evenmin mag vleesch in het eerste district worden aangebracht zonder door den Marktmeester of de politie te zijn gekeurd.

Indien de Marktmeester of de politie vermeent, het vee te moeten afkeuren, of dat het vleesch, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk, bedorven is of om andere redenen niet goed is, doet hij dat vleesch in zee werpen, of op andere wijze onbruikbaar maken.

Bij verzet van den slachter, of van andere belanghebbenden tegen voormelde afkeuring of onbruikbaarmaking, neemt de Marktmeester of de politie het vee of het vleesch in bewaring en roept, zoo spoedig mogelijk, de beslissing in van den Stadsgeneesheer, of van hem, die dezen vervangt.

Wordt het vee ook door dezen afgekeurd, dan wordt het slachten daarvan door den Marktmeester of de politie belet, en ingeval ook het vleesch afgekeurd wordt, wordt dit door de zorg van den Marktmeester, des noods met de hulp der politie, of door de politie, in zee geworpen of op andere wijze onbruikbaar gemaakt.

Art. 7.

Eene vergunning als bij art. 2 en 3 bedoeld, kan door het Hoofd der politie worden ingetrokken, wanneer niet wordt voldaan aan hetgeen bij die artikels en bij artikel 1 is bepaald, of wanneer het schoonhouden, de reinheid of de berging, bij art. 4 bedoeld, naar het oordeel van den Marktmeester, te wenschen overlaat.

Art. 8.

Wanneer op plaatsen, ten opzichte waarvan de vergunning, als bij artt. 2 en 3 bedoeld, niet is verleend, vleesch wordt aangetroffen, kennelijk ten verkoop bestemd, of wel wanneer op andere plaatsen dan de door het Bestuur aangewezene vee geslacht wordt, wordt het voorhanden vleesch door den Marktmeester of door de politie in beslag genomen, en ter beschikking gesteld van het Hoofd der politie, die het aan armen of armeninrichtingen geeft, zoo het bruikbaar is, of an-

ders in zee doet werpen, of op andere wijze onbruikbaar maken.

Art. 9.

Weigering van afgifte van het vleesch, zoowel in het geval van art. 6 als in dat van art. 8, wordt gestraft met eene boete van f 10.— tot f 25.—, onverminderd, ingeval van feitelijk verzet, de zwaardere straffen bij het wetboek van strafrecht bedreigd.

Art. 10.

Het slachten van vee op andere plaatsen dan waarop men, volgens de bepalingen van deze verordening, gerechtigd is dit te doen, wordt gestraft met eene boete van f 5.— tot f 50.—

Art. 11.

De marktmeester en de beambten der politie zijn bevoegd de woningen, gebouwen en erven binnen te treden, waar vermoeden bestaat, dat vee geslacht of vleesch verkocht wordt, zonder de voormelde vergunning.

Ingeval van niet vrijwillige toelating verschaffen zij zich den toegang, zelfs ondanks de bewoners, gebruikers of eigenaars.

Dit binnentreden moet echter geschieden in bijzijn van een ambtenaar van het Openbaar Ministerie, van een Kantonrechter of plaatsvervangend-Kantonrechter, van degenen, die als hulpofficier op het parket van den Procureur-Generaal zijn geplaatst, van den hoogste in rang bij de brigade maréchaussée's, dezen laatstgenoemde mits voorzien van een bevelschrift van den Procureur-Generaal of van den Advocaat-Generaal.

Art. 12.

De in artt. 1, 2, 3 en 5 bedoelde permitten en verklaringen zijn vrij van zegel.

Art. 13.

Deze verordening treedt in werking op den 1n. November 1899, met welken datum vervallen de publicatie van 1839 (N. P. B. No. 217) en de keur van 1880 [P. B. No. 7].

Gegeven te Willemstad, den 12n. October 1899.

BARGE.

De waarn. Gouvernements-Secretaris,
HAMELBERG.

Uitgegeven den 14n. October 1899.

De waarn. Gouvernements-Secretaris,
HAMELBERG.